

Sygn. akt IV KK 280/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **K. Ł.**

skazanego z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 lipca 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 21 lutego 2020 r.,

sygn. akt II Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wobec K. Ł. wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 21 lutego 2020 r., sygn. akt II Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt II K (...)

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z dnia 21 lutego 2020r., sygn. akt II Ka (...), po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę K. Ł., zmienił wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 2 października 2019r., sygn. akt II K (...), przyjmując, że K. Ł. popełnił czyn określony w art. 286 § 3 k.k. i obniżył orzeczoną przez Sąd I instancji karę pozbawienia wolności do 4 miesięcy.

Obrońca skazanego wywiódł kasację od wyroku Sądu odwoławczego, w której zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, wskazując na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów. Wskazał także na trudną sytuację rodzinną skazanego, który sprawuje opiekę nad 2 letnim synem i niepełnosprawną babcią.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może nastąpić wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności. Do takich okoliczności należy zaliczyć powagę zarzutów podniesionych w kasacji i ich bardzo prawdopodobną zasadność, a w związku z tym istnienie już na tym wstępnym etapie wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; z 30 stycznia 2014 r., II KK 356/13).

Na gruncie przedmiotowej sprawy już tylko pobieżna analiza sformułowanego przez obrońcę skazanego zarzutu kasacji - dotyczącego obrazu art. 117 §1 k.p.k. i art. 451 k.p.k. poprzez niezawiadomienie oskarżonego o czasie i miejscu rozprawy apelacyjnej oraz braku stosownego pouczenia w tym zakresie – pozwala z dużym prawdopodobieństwem przyjąć jego zasadność i w konsekwencji konieczność uwzględnienia kasacji.

Zarządzeniem z dnia 10 grudnia 2019r. została przyjęta apelacja wywiedziona przez obrońcę K. Ł.. W punkcie 3a tego zarządzone także, aby pouczyć oskarżonego pozbawionego wolności o treści art. 451 k.p.k. Z elektronicznego pokwitowania odbioru wynika jednak, że zawiadomienie i pouczenie, o którym mowa wyżej, przesłano K.Ł. na adres domowy (k- 380), w sytuacji, gdy ten przebywał w Zakładzie Karnym w G. , o czym obrońca informował w złożonej apelacji (k- 363). Zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej wyznaczonym na dzień 21 lutego 2020r. również zostało przesłane oskarżonemu na jego adres domowy (k- 387). Z protokołu rozprawy apelacyjnej wynika, że Sąd odwoławczy uznał, iż K. Ł. został prawidłowo powiadomiony o jej terminie (k- 392).

W tej sytuacji zarzut obrońcy o naruszeniu prawa skazanego do obrony materialnej jawi się jako w pełni zasadny. Prawo do obrony materialnej należy bowiem rozumieć jako działalność obrończą samego oskarżonego, który może realizować swoje prawo w toku całego procesu, we wszystkich jego fazach, a zatem również przed sądem odwoławczym (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2016 r., IV KK 242/16, LEX nr 2180104). Ponadto zachodzi także wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia pozostałych zarzutów kasacji.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.